

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 490/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миодраг Рибарић и Дејан Јовановић, адвокати из ..., против туженог "Full Protekt" доо, Београд, чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради потраживања из радног односа, решавајући сукоб надлежности Привредног суда у Београду и Основног суда у Крагујевцу, у седници одржаној дана 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ** надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Основни суд у Крагујевцу се решењем П1 471/2019 од 23.10.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у предмету и спис је уступио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Подноском П 497/2020 од 09.07.2021. године, Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је спис доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности. Становиште је Привредног суда у Београду да је стварно надлежан за суђење Основни суд у Крагујевцу, имајући у виду да је тужилац, као физичко лице, Основном суду у Крагујевцу поднео тужбу ради исплате зараде против активног привредног субјекта, као стечајним дужником над којим је усвојен Измењени унапред припремљени План реорганизације од 25.11.2016. године.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази да је за поступање у конкретном случају стварно и месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Према стању у спису, тужилац је 12.04.2016. године поднео тужбу Основном суду у Крагујевцу ради накнаде неисплаћеног дела увећане зараде за сменски рад, прековремени рад, рад у време државних празника као и накнаде за неискоришћени годишњи одмор против туженог "Full Protekt" доо Београд, над којим је 25.11.2016. године усвојен Измењени унапред припремљени План реорганизације.

Чланом 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди, између осталог, и о споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Из наведене законске одредбе произлази да је привредни суд стварно надлежан за суђење у споровима поводом реорганизације, као и за спорове у вези стечаја, осим оних који се односе на утврђење постојања и престанка радног односа покренутих пре отварања стечаја. Међутим, обуставом стечајног поступка по правноснажности решења о Плану реорганизације, стечајни поступак се обуставља. Тада престају све правне последице отварања стечајног поступка, сходно члану 167. став 4. Закона о стечају. Самим тим, престаје и примена одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације.

С тим у вези, како се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, при чему је предмет спора потраживање новчане накнаде из радног односа, Врховни касациони суд је, на основу члана 22. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић